

som måtte være interesseret i at deltage, bedes ringe til Bjørn Einersen (lokal 3601) snarest muligt og **senest onsdag 17. januar kl. 14.**

Med venlig hilsen

Irli Plambeck

15.DEC2000 207994

IUH

JB

Hr Ivar HANSEN
Formand for Folketinget

MB

Folketinget

KB

Christiansborg

LG

DK - 1240 KØBENHAVN

JB

JAS

Som optakt til de to årlige forhandlinger i Europa-Parlamentet arrangerer Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, der har vores kollega Graham R. Watson som formand,

tirsdag den 21. marts 2001 i Bruxelles en offentlig høring af én dags varighed om:

- menneskerettighedssituationen i Unionen (2000),
- gennemførelse af et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed¹.

Det nye europæiske charter om grundlæggende rettigheder betyder, at den kommende årlige betænkning (for 2000), der behandler situationen omkring de grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union, må tillægges stor betydning. Det er hensigten, at denne årlige betænkning fra Europa-Parlamentet, der analyserer forholdene med størst mulig præcision og objektivitet, fremover - under henvisning til artikel 6 og 7 i traktaten om Den Europæiske Union - skal fungere som et referencedokument og en referenceramme.

En hurtig og effektiv gennemførelse af et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed er ligeledes et højt prioriteret spørgsmål, der må ses i sin sammenhæng med overholdelsen af de grundlæggende rettigheder.

På disse felter, der har så stor betydning for Europas demokratiske fremtid, gælder det om at overvåge og gennemføre såvel chartret som det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i overensstemmelse med artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union, og her er de nationale parlaments bistand uundværlig.

Derfor håber vi meget, at en eller to repræsentanter for Deres forsamling kan deltage i denne høring og redegøre for, hvilke synspunkter Deres institution har på dette område.

Der er tale om en kortvarig høring om meget vidtrækkende spørgsmål, og derfor vil vi gerne modtage et skriftligt indlæg senest den 31. januar 2001, således at teksten kan oversættes til Den

¹ Til orientering vedlægges de to beslutninger, som Parlamentet vedtog om disse emner i 1999.

Europæiske Unions officielle sprog. Sekretariatet er til Deres disposition med supplerende oplysninger¹.

På forhånd tak for Deres samarbejde.

Med venlig hilsen

- Nicole Fontaine

¹ Sekretariat: Claude Brulant
Parlement européen - DG2
ATR 07K064
rue d'Ardenne 2
B-1047 Bruxelles
Tlf. 32.2.284.48.48. - fax 32.2.284.49.41
e-mail: cbrulant@europarl.eu.int

2. Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed

B5-0109/2000

Europa-Parlamentets beslutning om de fremskridt, der er gjort i 1999 med hensyn til gennemførelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, jf. artikel 2, 4. led, i traktaten om Den Europæiske Union

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaterne og de dertil knyttede protokoller og erklæringer, og navnlig til artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Union og de øvrige bestemmelser, som vedrører gennemførelsen af fællesskabsretten,
- A. der henviser til, at formålet med den årlige drøftelse er at overvåge de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (OFSR), og de forpligtelser, der er indgået på grundlag af traktaterne, de internationale aftaler, den afledte ret og retningslinjerne fra Det Europæiske Råd,
- B. der henviser til sin beslutning af 14. januar 1999 om de fremskridt, der er gjort i 1998 med hensyn til gennemførelsen af samarbejdet om retlige og indre anliggender, jf. afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union¹, samt til de beslutninger, som det har vedtaget siden denne dato vedrørende gennemførelsen af OFSR,
- C. der henviser til, at oprettelsen af OFSR ikke kan gennemføres korrekt og med den nødvendige garanti, før Parlamentet får medbestemmelsesbeføjelser og Domstolen får domstolskontrol inden for alle områder,
- D. der henviser til, at den retlige ramme for OFSR udvikler sig på en kompliceret måde, der er vanskelig at forstå og gennemskue for borgerne, hvilket bringer retssikkerhedsprincippet i fare,
- E. der henviser til, at de vigtigste begivenheder i 1999 var:
 - a) Amsterdam-traktatens ikrafttræden den 1. maj, hvilket
 - dels har medført, at visse politikker, som før henhørte under regeringerne, er blevet henlagt under Fællesskabets kompetence, hvorved Domstolens rolle begrænses og Parlamentets medansvar for det nye afsnit IV i traktaten om Det Europæiske Fællesskab af uforklarlige årsager udsættes i fem år, hvilket forhindrer en egentlig domstolskontrol og demokratisk kontrol med de afgørelser, der træffes på dette område,
 - dels har medført en tilnærmelse af klassifikationen og vedtagelsesprocedurerne for de foranstaltninger, der henhører under det retlige samarbejde og politisamarbejdet i kriminalsager, til dem, der gælder for fællesskabsforanstaltninger, dog stadig med en stærkt begrænset kontrol fra Domstolens side og en rent rådgivende rolle til Europa-Parlamentet,
 - b) Schengen-reglernes integration i Unionens retlige og institutionelle ramme; dette

¹ EFT C 104 af 14.4.1999, s. 135.

tættere samarbejde:

- har dog endnu langt fra bevist sine fordele, eftersom det skal sameksistere med den normale organisatoriske og retlige ramme og tilpasses situationen i de medlemsstater, som har en særlig status i henhold til traktaterne,
 - praktiseres inden for meget lidt gennemsigtige rammer og for øjeblikket uden indvirkning for Parlamentet, som f.eks. i spørgsmålet om Det Forenede Kongeriges inddragelse, Grækenlands fulde integration, forhandlinger med Norge og Island, opdelingen af Schengen-reglerne om asyl, gensidig retshjælp og politisamarbejde....,
- c) afholdelsen af det første Europæiske Råd, der udelukkende var helliget oprettelsen af OFSR, hvor stats- og regeringscheferne vedtog at "sætte dette mål øverst på den politiske dagsorden og bevare det dér" samt konstant at overvåge de fremskridt, der gøres, hvilket har fået Kommissionens til at indføre en "resultattavle", der viser de mål, der er fastlagt i traktaterne, de retningslinjer, som Det Europæiske Råd har defineret og de demarcher, som er iværksat i medlemsstaterne,
- d) Det Europæiske Råds beslutning i Köln om at indføre et europæiske charter om grundlæggende rettigheder, hvortil Parlamentet vil yde relevante bidrag efter en rimelig tidsplan; dette fritager dog på ingen måde Unionens institutioner og medlemsstaterne fra
- overholdelse af de forpligtelser, som er en følge af de almindelige bestemmelser i traktaterne, i henhold til hvilke disse rettigheder udgør grundlaget for Unionen (artikel 6 i EU-traktaten) eller specifikke bestemmelser som bestemmelserne vedrørende ligebehandling (artikel 141 i EF-traktaten), databeskyttelse (artikel 286 i EF-traktaten), beslutningsprocessens gennemsigthed og aktindsigt (artikel 255 i EF-traktaten) samt asylret (protokol til traktaten),
 - forpligtelsen til regelmæssigt at aflægge beretning om overholdelsen af disse rettigheder i medlemsstaterne, såsom Rådets første beretning til Europa-Parlamentet om dette spørgsmål,
- e) forelæggelsen af de første fællesskabsforanstaltninger, ikke blot for Unionens egne borgere, men også for enhver tredjelandstatsborger, som er bosat i Unionen, vedrørende bekæmpelse af forskelsbehandling (EF-traktatens artikel 13), bekæmpelse af racisme samt de første strategier på asylområdet (EF-traktatens artikel 67),
- f) afgørelsen i Amsterdam-traktaten om at sikre en rimelig behandling af tredjelandstatsborgere, som er lovligt bosat på Unionens medlemsstaters område; en mere målbevidst integrationspolitik bør tage sigte på at give dem rettigheder og pligter, som kan sammenlignes med unionsborgernes rettigheder,
- g) Rådets politiske accept - som blev opnået på mindre end et halvt år - vedrørende de første forslag inden for det civilretlige samarbejde (vedrørende anerkendelse af retsafgørelser, familieret, handelsmæssige transaktioner og meddelelse om retsakter), medens de på det mellemstatslige plan havde været blokeret i årevis,

- h) institutionernes løfte om for 2000-2004 at udvikle en narkotikabekæmpelsesstrategi, som forventes at blive fastlagt på den interinstitutionelle konference den 28. og 29. februar 2000, beklager i denne forbindelse, at Kommissionen har villet gennemføre en ny femårsplan uden først at foretage en vurdering af resultaterne af den foregående handlingsplan, og således ikke giver garanti for de valgte strategiers og finansierede programmets effektivitet,
- i) medlemsstaternes passivitet, idet de i 1999 stadig ikke har ratificeret konventioner, som blev undertegnet for adskillige år siden, og som stadig ikke er trådt i kraft, f.eks. konventionen om beskyttelse af finansielle interesser (1995), udlevering (1995 og 1996), toldsamarbejde (1996) og korruption (1997),
- j) Europol-konventionens ikrafttræden i 1999, som var afslutningen på en proces, der indledtes for allerede mange år siden, men som har skabt en institution uden for Europa-Parlamentets demokratiske kontrol og Domstolens kontrol, hvilket skaber en situation, der ikke er forenelig med de mest elementære principper for demokrati og retsstatsprincipperne:
 - dels på grund af de ambitiøse operative opgaver, som blev overdraget på topmødet i Tampere,
 - og dels, fordi det er nødvendigt at etablere en mere direkte forbindelse med anklagemyndighederne i medlemsstaterne som led i Eurojust-projektet, hvilket uundgåeligt vil medføre revision af Europol-konventionen via de nye akter, som er fastsat i traktaten, ("rammeafgørelser" for så vidt angår fastlæggelse af retsregler, f.eks. på det kriminelle område eller de nærmere bestemmelser for politisamarbejde og deltagelse i fælles team eller indledning af undersøgelser, og "afgørelser" for strukturelle eller funktionelle aspekter),
- k) afslutningen af kriminalitetsbekæmpelsesprogrammet for 1997-1999, hvor en række spørgsmål imidlertid ikke er afgjort, navnlig hvad angår evalueringen af resultaterne i medlemsstaterne og ansøgerlandene og behovet for gennem en ny strategi at sikre videreførelsen af allerede iværksatte foranstaltninger,
- l) en begyndende åbenhed i Rådets arbejde efter topmødet i Tampere, som imidlertid ledsages af en meget formalistisk holdning, hvor der ikke stilles spørgsmålstejn ved den reelle beslutningsproces (som om alle ændringerne alligevel ikke ændrede noget), og som har rejst et berettiget krav i de nationale parlamenter (navnlig det nederlandske) og Europa-Parlamentet om i god tid at få adgang til de tekster, der er opført på dagsordenen for Rådets samlinger samt om etablering af et loyalt samarbejde mellem institutionerne,
- m) anerkendelse af nødvendigheden af en fælles strategi for immigration og asyl samt for tilnærmelse af de nationale lovgivninger om betingelserne for adgang og ophold for tredjelandsstatsborgere,
- n) de første tilfælde af manglende høring eller manglende orientering af Europa-Parlamentet i forbindelse med
 - vedtagelsen af retsakter vedrørende harmoniseringen af strafferetten i medlemsstaterne eller Europol's organisation og virksomhed

- forløbet af igangværende arbejde på området retlige og indre anliggender på internationalt plan (FN, OECD, Europarådet) eller
 - i forbindelse med evalueringen af ansøgerlandene vedrørende gennemførelsen af OFSR og den kommende udvidelse af Schengen-samarbejdet,
- F. bemærker, at alvorlige problemer (f.eks. med hensyn til eksistensen af retshjælp) vedrørende vanskeligheder med at få adgang til retsvæsenet og overbelastning af retslistes kræver en løsning, der må ses som en betingelse for, at chartrets implicitte løfte om at danne bolværk om området med frihed, sikkerhed og retfærdighed kan gå i opfyldelse;
- G. der har noteret sig Rådets og Kommissionens svar på de stillede spørgsmål, listen over vedtagne retsakter i 1999, om hvilke Parlamentet ikke er blevet hørt eller underrettet, samt igangværende procedurer i Rådet og programmet over de foranstaltninger, som Rådets formandskab har planlagt som følge af Det Europæiske Råd i Tampere,
- H. der har noteret sig de bemærkninger, som repræsentanter for medlemsstaternes parlamenter og civilsamfundet fremsatte under den høring, som blev holdt af Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder, Retsvæsen og Indre Anliggender den 30. november 1999, navnlig med hensyn til det vedvarende dobbelte demokratiske underskud, så længe den fælles beslutningsprocedure ikke er indført,
- I. der henviser til Kommissionens lovgivningsprogram for 2000,

De interinstitutionelle forbindelser

1. beklager, at den årlige drøftelse om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af OFSR, finder sted, uden at Parlamentet forinden har modtaget skriftlig beretning herom fra Rådet;
2. anmoder de nationale og europæiske institutioner om på dagsordenen for den næste regeringskonference at opføre demokratisering af OFSR med det formål at give Parlamentet medbestemmelsesbeføjelser og Domstolen beføjelser til retskontrol;
3. udtrykker bekymring over, at Rådet på trods af alle de løfter, det har afgivet på højeste politiske og institutionelle plan, i 1999 ikke har været i stand til at træffe de afgørelser, det selv havde planlagt, og at stadig flere forhindringer truer med at bringe gennemførelsen af OFSR i fare på grund af problemer i forbindelse med gennemførelsen af unionsretten på dele af Unionens område;
4. udtrykker utilfredshed over den manglende respekt for Parlamentets rettigheder, der kommer til udtryk i Rådets manglende informationspolitik, især vedrørende fremskridt inden for Schengen-integrationen og en effektiv gennemførelse i samarbejde med de central- og østeuropæiske lande af unionsprogrammerne for indre sikkerhed og retlige anliggender; kræver, at Rådet forbedrer forbindelserne med Parlamentet med hensyn til
 - informationsudveksling, navnlig under behandlingen af lovgivningsforslag (Rådet bør i hvert enkelt tilfælde kun forelægge Parlamentet den seneste udgave af dokumenterne som arbejdsgrundlag)
 - overholdelse af fristen på tre måneder

og er af den opfattelse, at OFSR kun vil kunne gennemføres med held, såfremt alle EU's organer i gensidig respekt arbejder sammen om dette mål under hensyntagen til de respektive kompetenceområder;

Udviklingen af OFSR

5. glæder sig over det portugisiske formandskabs tilkendegivne intention om at sætte målsætningen om Unionens udvikling som OFSR, øverst på dagsordenen i snævert samarbejde med Parlamentet, og opfordrer det til i fællesskab med de franske og svenske formandskaber, der følger efter det, til at konkretisere denne hensigt; opfordrer formandskabet til i samarbejde med Kommissionen at oprette en arbejdsgruppe for at sikre forberedelsen, behandlingen og vedtagelsen af de foranstaltninger, der er fastsat for midten af 2001 som led i den handlingsplan, som Det Europæiske Råd i Tampere vedtog, og det i respekt for subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne;
6. insisterer på, at de rettigheder, der indgår i charteret, efter en indgående undersøgelse af de talrige virtuelle jurisdiktionelle konfliktmuligheder mellem Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, De Europæiske Fællesskabers Domstol og medlemsstaternes øverste forfatningsdomstole, og efter forudgående iværksættelse af den nødvendige lovgivning, principielt kan omfattes af De Europæiske Fællesskabers Domstols jurisdiktion;
7. gentager sin kritik vedrørende opsplitningen af Unionens fremgangsmåde i forbindelse med gennemførelsen af OFSR og fastslår på ny i afventning af en konsolidering af traktaterne behovet for "fælles strategier" (EU-traktatens artikel 13) vedrørende asyl og migration, hvidvaskning af penge, bekæmpelse af narkotika og organiseret kriminalitet samt forhandlinger om internationale aftaler, jf. EU-traktatens artikel 38;
8. glæder sig over, at Det Europæiske Råd i Tampere pålagde Kommissionen at forelægge en række lovgivningsmæssige initiativer og skabe en programmerings- og kontrolordning (resultattavle) for gennemførelsen af OFSR; bifalder beslutningen om at give et enkelt kommissionsmedlem samtlige beføjelser i forbindelse med gennemførelsen af OFSR og overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i Unionen; bekræfter imidlertid behovet for:
 - at styrke de administrative strukturer i det nye generaldirektorat i Kommissionen, eftersom de endnu synes utilstrækkelige på baggrund af de forventede opgaver
 - at koncentrere de udøvende opgaver hos Kommissionens nye tjenestegrene, herunder edb-systemerne til behandling af de data, som vedrører gennemførelsen af OFSR (og navnlig det system, der skal erstatte Schengen-nettet), og som henhører under første og tredje søjle;
9. glæder sig over forelæggelsen af dokumentet om forebyggelse og bekæmpelse af den organiserede kriminalitet: En strategi for Den Europæiske Union for begyndelsen af det nye årtusinde, samt over afholdelsen af en hertil svarende interinstitutionel konference i de kommende måneder; det vil i god tid forelægge Rådet forslag og henstillinger hertil;

Indvandring- og asylopolitik og fri bevægelighed for personer

10. er foruroliget over, at Rådet uden at høre Parlamentet har vedtaget en afgørelse om tilbagesendesklusuler i Fællesskabets aftaler og blandede aftaler; mener, at disse klausuler ikke må undergrave ikke-afvisningsprincippet;
11. opfordrer Kommissionen til at vedtage en "resultattavle" på grundlag af de frister, der er fastsat i traktaterne og handlingsplanerne fra Wien og Tampere, således at der for hvert mål tages hensyn til såvel de foranstaltninger, der træffes i Unionen, som aftaler og konventioner med internationale organisationer og tredjelande (navnlig ansøgerlandene, de central- og østeuropæiske lande og middelhavslændene); opfordrer medlemsstaterne til at supplere den europæiske "resultattavle" med nationale "resultattavler", ligesom det er tilfældet med handlingsplanerne på beskæftigelsesområdet (forudsat de er baseret på målelige kriterier), så der kan foretages en evaluering af indvirkningen;
12. opfordrer Kommissionen til, så længe pagten om grundlæggende rettigheder ikke er fastlagt, at træffe afgørende foranstaltninger med hensyn til følgende:
 - fri bevægelighed for personer (tidligere Monti-pakke) på grundlag af Schengen-bestemmelserne, som nu er en del af unionsretten
 - anerkendelse af en rimelig status og retten til fri bevægelighed og etablering for borgere fra tredjelande, som lovligt er bosiddende på Unionens område
13. opfordrer Kommissionen til under udarbejdelsen af det kommende forslag om aktindsigt (EF-traktatens artikel 255) at sikre den størst mulige informationsfrihed under overholdelse af EU-traktatens artikel 1, i henhold til hvilken "beslutningerne træffes så åbent som muligt"; opfordrer samtidig Rådet til at ophøre med at hemmeligholde sine handlinger på det lovgivningsmæssige område; henstiller til en høj prioritering af andre foranstaltninger til fremme af borgernes frihedsrettigheder, såsom retten til at flytte og bosætte sig på hele Unionens område, stemmeret under passende omstændigheder, også for tredjelandsborgere, som lovligt er bosiddende på Unionens område, samt endelig retten til ikke at blive udsat for forskelsbehandling, jf. artikel 13;
14. glæder sig over, at det portugisiske formandskab agter at behandle Unionens immigrationspolitik under hensyntagen til de demografiske prognoser for de kommende år i EU's medlemsstater; opfordrer Rådet og Kommissionen til i løbet af første halvår af 2000 i henhold til konklusionerne fra Tampere at forelægge den nye strategi og de deraf følgende lovgivningsmæssige foranstaltninger vedrørende harmonisering af asylbestemmelserne, indførelse af en midlertidig beskyttelsesordning og integration i Fællesskabet af Dublin-konventionen; anmoder Kommissionen om inden for samme frist at forelægge de første direktivforslag til en politik, der skal give tredjelandsborgeres adgang og ret til at bosætte sig i Unionen samt til familiesammenføring og i opfølgning af konklusionerne fra Tampere give dem de samme rettigheder som dem, der gælder for EU-borgere;
15. fastslår, at de impulser, der hidtil er fundet inden for asylpolitikken, kun belyser vanskelighederne med at finde frem til et fælles standpunkt i Rådet, og opfordrer Kommissionen og Rådet til i forbindelse med modtagelse af de facto-flygtninge (krigsflygtninge) at forberede en fælles asylprocedure og en retfærdig byrdefordeling mellem EU's medlemsstater;
16. fastslår på ny, at en europæisk asylordning bør baseres på en fuldstændig og vidtrækkende gennemførelse af Geneve-flygtningekonventionen, og at en midlertidig

beskyttelsesordning ikke bør udelukke muligheden for at behandle individuelle asylansøgere;

17. opfordrer til, at der inden for Unionen indgås en aftale om flygtningefonden, og ønsker, at der stilles EU-midler til rådighed i tilfælde af massetilstrømning af flygtninge, der ønsker midlertidig beskyttelse;
18. understreger, at enhver ordning med midlertidig beskyttelse bør være en undtagelse og kun gennemføres i nødsituationer med pludselig og massiv tilstrømning af flygtninge, således som klart fastsat i samråd med internationale organer, herunder UNHCR;
19. opfordrer desuden Kommissionen til inden udgangen af juni 2000 at forelægge foranstaltninger med henblik på at sikre konsulær beskyttelse af unionsborgere i udlandet (EF-traktatens artikel 20);
20. opfordrer Rådet til at vedtage en fælles holdning på grundlag af den fælles beslutningsprocedure under hensyntagen til de ændringsforslag, Parlamentet har stillet til:
 - forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (KOM(1998) 394 - C4-0575/1998 - 1998/0229(COD)),
 - forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 68/360/EØF om afskaffelse af restriktioner om rejse og ophold inden for Fællesskabet for medlemsstaternes arbejdstagere og deres familiemedlemmer (KOM(1998) 394 - C4-0576/1998 - 1998/0230(COD)),
 - forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om nedsættelse af et rådgivende udvalg for EF-arbejdstageres frie bevægelighed og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 og (EØF) nr. 1408/71 (KOM(1998) 394 - C4-0577/1998 - 1998/0231(COD));
21. opfordrer Rådet til at vedtage en fælles holdning under hensyntagen til de ændringsforslag, Parlamentet har stillet til forslaget til Rådets forordning (EF) om ændring af forordning (EØF) nr. 1408/71 for så vidt angår dens udvidelse til at omfatte tredjelandstatsborgere (KOM(1997) 561 - C4-0012/1998 - 1997/0320 (CNS)), og kræver, at det udtrykkeligt fastslås, at de nationale parlamenter er indstillet på og har vilje til at gennemføre en energisk indsats over for enhver form for diskrimination, især hvis den er rettet mod de svageste grupper blandt borgerne i Europa, nemlig mindreårige;
22. forventer, at Domstolens retspraksis i forbindelse med sociale og skattemæssige fordele for vandrende arbejdstagere og den særlige situation for familierne til grænsearbejdere i skattespørgsmål giver anledning til, at der udarbejdes direktiver herom for at sikre borgernes ret til fri bevægelighed;

Det europæiske retsområde

23. mener, at der i EU som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed ubetinget bør være et samarbejde mellem de retslige myndigheder, hvilket forudsætter forenkling og større smidighed for at undgå uhensigtsmæssigheder og forsinkelser;

24. anmoder om indførelse af en ordning for gensidig anerkendelse af retslige foranstaltninger, som i påkommende fald er ledsaget af de strengt nødvendige lovgivningsmæssige harmoniseringsforanstaltninger, og forpligter sig til i løbet af de første måneder af 2000 at vedtage rammeafgørelser til bekæmpelse af børnepornografi på Internettet, forfalskning af euroen samt udveksling af oplysninger med henblik på bekæmpelse af hvidvaskning af penge; opfordrer til forelæggelse af et lovgivningsforslag til bekæmpelse af menneskehandel;
25. mener, at harmonisering af straffe- og procesretten i en europæisk straffe- og procesret ikke bør gennemføres, uden at Europa-Parlamentet får medbestemmelsesret og Domstolen retskontrol;

Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet

26. påpeger betydningen af gennemskuelighed ved bekæmpelse af korruption i offentlige og private organisationer og organer;
27. opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med henblik på forebyggelse af kriminalitet og fremme af en bedre praksis gennem udvikling af en sammenhængende aktion i samarbejde med FN og Europarådet; anmoder om at blive inddraget i indgåelsen af konventioner inden for bekæmpelse af organiseret kriminalitet (FN) og cyber-kriminalitet;
28. forpligter sig til at behandle den fremtidige strategi for bekæmpelse af organiseret kriminalitet for årene 2000-2004 og anmoder i denne forbindelse om, at der i 2000 fastlægges rimelige målsætninger og effektive samarbejdsformer såvel for Schengen-Gruppen som for De 15; anmoder Kommissionen om at tage et initiativ til revision af Europol-konventionen og til nedsættelse af et europæisk edb- og frihedsudvalg for at sikre domstolskontrol og en rimelig parlamentarisk kontrol i Unionen og inddragelse af de nationale domstole, som er sammensluttet i det europæiske retlige netværk og Eurojust; er af den opfattelse, at den i Tampere vedtagne udvidelse af Europols opgaver må gå hånd i hånd med en udvidelse af personalet og en uddybning af opgaverne;
29. mener, at det er nødvendigt at udvide og styrke samarbejdet mellem politimyndighederne i EU's medlemsstater, især i forbindelse med f.eks. grænseoverskridende kriminalitet, som organiseret ulovlig indvandring, terrorisme, hvidvaskning af penge og handel med narkotika;

Den kommende regeringskonference

30. opfordrer Rådet til på den næste regeringskonference at gå ind for en udvidelse af Parlamentets medbestemmelsesret og for en styrkelse af den parlamentariske kontrol inden for OFSR-politikken, eftersom man kun således kan opnå, at de europæiske borgere accepterer dette mål.
- o
o o
31. hilser med tilfredshed det portugisiske formandskabs meddelelse om, at Rådet er indstillet på at indgå en aftale med Parlamentet, hvilket uden tvivl vil bidrage til at skabe et solidt grundlag for gennemførelsen af området med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

32. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

8. Årlig betænkning om menneskerettigheder i EU

A5-0050/2000

Europa-Parlamentets beslutning om respekten for menneskerettighederne i Den Europæiske Union (1998-1999) (11350/1999 - C5-0265/1999 - 199/2001(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU's årsberetning om menneskerettigheder (1998-1999) (11350/1999 - C5-0265/1999),
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne og de konventioner, som efterfølgende er vedtaget på dette område,
- der henviser til de grundlæggende menneskerettigheder, der er sikret af medlemsstaternes forfatninger og den europæiske konvention fra 1950 til beskyttelse af menneskerettigheder og de grundlæggende frihedsrettigheder, protokollerne hertil og de konventioner og chartre, der senere er vedtaget på dette område,
- der henviser til Amsterdam-traktaten og navnlig artikel 6, 7, 11, 29 og 49 i EU-traktaten og til EF-traktatens artikel 13, 136 og 177,
- der henviser til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis i årene 1998-1999 navnlig dens væsentligste domme om udøvelsen af de borgerlige og politiske rettigheder,
- der henviser til Domstolen for De Europæiske Fællesskabers retspraksis i samme periode,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 1989 om vedtagelse af erklæringen om de grundlæggende frihedsrettigheder samt til de beslutninger, som efterfølgende er vedtaget på dette område²⁰,
- der henviser til beslutning af 16. september 1999 om udarbejdelse af et charter for de grundlæggende rettigheder²¹,
- der henviser til resultaterne af den offentlige høring af kommissær Vitorino den 3. september 1999,
- der henviser til beslutning af 27. oktober 1999 om Det Europæiske Råd i Tampere²² den 15.- 16. oktober 1999,
- der henviser til resultatet af forummet om menneskerettighederne den 30. november og 1.

²⁰ EFT C 120 af 16.5.1989, s. 51; EFT C 240 af 16.9.1991, s. 45; EFT C 94 af 13.4.1992, s. 277; EFT C 241 af 21.9.1992, s. 67; EFT C 115 af 26.4.1993, s. 178; EFT C 44 af 14.02.1994, s. 103; EFT C 61 af 28.2.1994, s. 40; EFT C 126 af 22.5.1995, s. 75; EFT C 32 af 5.2.1996, s. 88; EFT C 32 af 5.2.1996, s. 102; EFT C 78 af 18.3.1996, s. 31; EFT C 152 af 27.5.1996, s. 57; EFT C 152 af 27.5.1996, s. 62; EFT C 320 af 28.10.1996, s. 36; EFT C 320 af 28.10.1996, s. 268; EFT C 20 af 20.1.1997, s. 170; EFT C 132 af 28.4.1997, s. 31; EFT C 115 af 14.4.1997, s. 92; EFT C 304 af 6.10.1997, s. 55; EFT C 358 af 24.11.1997, s. 37.

²¹ EFT C 54 af 25.2.2000, s. 93.

²² Vedtagne tekster, punkt 15.

december 1999,

- der henviser til den første årsberetning om arbejdet i 1998 fra Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad,
- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 1998, især til afgørelse i egetinitiativundersøgelse 626/97/BB vedrørende bekæmpelse af forskelsbehandling på grundlag af alder i forbindelse med ansættelse i fællesskabsinstitutionerne i henhold til bestemmelser om beskyttelse af menneskerettighederne²³;
- der henviser til andragender modtaget i 1998 og 1999,
- der henviser til arbejdet i Europarådet på dette område og bidragene fra de relevante ikke-statslige organisationer,
- der henviser til sine beslutninger af 16. marts 2000 om bekæmpelse af racisme, fremmedhad og antisemitisme i ansøgerlandene²⁴, om internationale menneskerettigheder og Den Europæiske Unions menneskerettighedspolitik 1999²⁵, om bekæmpelse af racisme og fremmedhad i Den Europæiske Union²⁶ og et charter om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder²⁷,
- der henviser til forretningsordenens artikel 163,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Friheder og Rettigheder, Retsvæsen og Indre Anliggender og udtalelse fra Udvalget for Andragender (A5-0050/2000),

I. En ny juridisk og politisk sammenhæng

1. minder om, at menneskerettighederne udgør et sæt af universelle og indbyrdes afhængige rettigheder, der gælder for alle mennesker;
2. bemærker, at gennemgangen af menneskerettighedssituationen i Den Europæiske Union i 1998-1999 indgår i den nye retlige ramme i Amsterdam-traktaten, som trådte i kraft den 1. maj 1999;
3. konstaterer, at det i den nye traktat officielt stadfæstes, at Den Europæiske Union bygger på respekt for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstatsprincippet (artikel 6 i EU-traktaten), og at denne respekt er en forudsætning for medlemskab (artikel 7 i EU-traktaten) af eller optagelse (artikel 49 i EU-traktaten) i Unionen;
4. konstaterer, at respekten for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og retsstaten som følge heraf også må lægges til grund for Unionens politikker, bl.a. virkeliggørelsen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed samt for social-, udenrigs- og udviklingspolitikken (EU-traktatens artikel 11, EF-traktatens artikel 136 og 177), samt for funktionen af dens institutioner;

²³ Årsberetning for 1998, s. 268 ff.

²⁴ Vedtagne, punkt 18.

²⁵ Vedtagne, punkt 7.

²⁶ Vedtagne, punkt 17.

²⁷ Vedtagne, punkt 4.

5. bemærker endvidere, at det i den ny traktat udtrykkeligt anerkendes, at menneskerettighederne også omfatter de økonomiske og sociale rettigheder som anført i den europæiske socialpagt fra 1961 som revideret i 1996 og i fællesskabspagten fra 1989 om arbejdstagernes grundlæggende arbejdsmarkedsmæssige og sociale rettigheder (EF-traktatens artikel 136);
6. bemærker ligeledes, at der i den nye traktat sker stadfæstelse af princippet om ligebehandling af borgerne og om "bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering" (EF-traktatens artikel 13);
7. bemærker endelig, at borgernes ret til aktindsigt i fællesskabsdokumenter samt til beskyttelse af personoplysninger anerkendes i den nye traktat (EF-traktatens artikel 255 og 286);
8. bekræfter følgelig, at alle disse rettigheder, som i overensstemmelse med de ideer, der kommer til udtryk i de nationale forfatninger og den europæiske menneskerettighedskonvention, udgør selve grundlaget for Den Europæiske Union og bør opføres i et europæisk charter om de grundlæggende rettigheder;
9. finder det således absolut nødvendigt, at disse grundlæggende rettigheder gennemføres på en ensartet og letforståelig måde i Den Europæiske Union, navnlig i lyset af det fremtidige charter om de grundlæggende rettigheder, der er ved at blive udarbejdet;
10. bifalder Rådets forelæggelse af den første årsberetning fra Den Europæiske Union om menneskerettighederne, som er et indledende skridt i den rigtige retning, men beklager imidlertid, at indholdet i beretningen er skuffende, idet den begrænser sig til en konstatering af de faktiske forhold;
11. håber inderligt, at der i Rådets næste beretning vil blive foretaget en detaljeret analyse land for land af udviklingen i menneskerettighedssituationen i EU, og foreslår, at der i fremtiden vil blive indført kontrolsystemer og strategier med henblik på at styrke respekten for disse rettigheder, jf. EU-traktatens artikel 6 og 7;
12. glæder sig ligeledes over, at der den 30. november og den 1. december 1999 afholdtes et første forum om menneskerettighederne, og håber, at Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet i år 2000 bliver nært inddraget i det næste forum, og at den fremtrædende rolle, som Europa-Parlamentet spiller på dette område, finder anerkendelse;
13. bemærker ligeledes med tilfredshed, at der er sket en institutionel styrkelse af beskyttelsen af menneskerettighederne inden for Europarådets rammer, efter at der den 1. november 1998 blev oprettet en enkel og permanent menneskerettighedsdomstol, som alle klagere har direkte adgang til;
14. håber imidlertid, at den nye menneskerettighedsdomstol, som har oplevet en betydelig stigning i antallet af søgsmål i 1998 og 1999, og som for øjeblikket står over for at skulle behandle over 6.000 søgsmål, vil kunne klare denne udfordring og fremskynde sagsbehandlingen;
15. glæder sig over oprettelsen af en stilling som menneskerettighedskommissær under Europarådet, en ikke-retlig instans, som skal fremme uddannelse i og bevidstgørelsen om

menneskerettighederne inden for rammerne af den europæiske menneskerettighedskonvention, og over, at Alvaro Gil-Robles er udnævnt til denne stilling;

16. beklager, at 11 af Den Europæiske Unions 15 medlemsstater endnu en gang nævnes i Amnesty Internationals årsberetning for 1999 i forbindelse med alvorlige og mindre alvorlige menneskerettighedskrænkelser;

II. Udviklingen i menneskerettighedssituationen i Den Europæiske Union

Udøvelsen af de borgerlige og politiske rettigheder

17. henviser til, at den første naturlige konsekvens af respekten for menneskerettighederne er at garantere deres håndhævelse; anmoder derfor medlemsstaterne om at træffe de nødvendige foranstaltninger for at garantere, at alle kan udøve deres borgerlige og politiske rettigheder, og navnlig om på en effektiv måde at bekæmpe alle former for pressio eller intimidering, som organiserede bander eller gruppe begår for at forhindre fredelig meningstilkendegivelse;
18. anmoder medlemsstaterne om at ophæve strafferetlige foranstaltninger, der kan begrænse eller forbyde fredelig udøvelse af ytrings- og foreningsfriheden samt retten til politisk virksomhed;

UDVIDELSEN AF STEMMERETTEN OG VALGBARHEDEN

19. opfordrer medlemsstaterne til af hensyn til de demokratiske principper, der ligger til grund for EU, snarest muligt at tilpasse deres lovgivning, så stemmeret og valgbarhed ved lokalvalg og valg til Europa-Parlamentet udvides til at omfatte alle borgere fra tredjelande, som i over fem år har haft bopæl på deres område;

BESKYTTELSE AF NATIONALE MINDRETAL

20. opfordrer indtrængende Belgien og Frankrig til snarest at undertegne og Grækenland, Nederlandene, Luxembourg, Portugal og Sverige til snarest at ratificere den europæiske rammekonvention af 1995 om beskyttelse af nationale mindretal;
21. opfordrer indtrængende Belgien, Grækenland, Irland, Italien, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige til snarest at undertegne og Østrig, Danmark, Frankrig, Luxembourg og Spanien til snarest at ratificere den europæiske pagt fra 1998 om regionale sprog og mindretalssprog;
22. bekræfter generelt, at medlemsstaterne og EU har pligt til at fremme nationale mindretals økonomiske, sociale og kulturelle udvikling;

RESPEKT FOR PRIVATLIVET

23. minder om, at retten til respekt for privatlivet og boligen samt beskyttelse af personoplysninger må være retsbeskyttet; er derfor foruroliget over den omfattende udbredelse af databanker;

RELIGIONS- OG TROSFRIHED

24. konstaterer, at medlemmerne af de nye mindretal i Unionen, der i dag som følge af indvandringen udgør en betydelig del af de europæiske samfunds befolkning, ikke har mulighed for at udøve deres religion i alle medlemsstater, og anmoder medlemsstaterne om at garantere samme sociale og institutionelle anerkendelse af alle disse nye religiøse samfund i Unionen;
25. kræver beskyttelse af trosfriheden og af retten til at være militærnægter af samvittighedsgrunde;
26. anmoder Grækenland om hurtigt og fuldt og helt at gennemføre sin lovgivning om anerkendelse af militærnægtere af samvittighedsgrunde;

Overtrædelser begået af offentlige myndigheder

VOLD BEGÅET AF POLITIET OG FÆNGSELSPERSONALE

27. fordømmer endnu en gang de torturhandlinger og den umenneskelige, grusomme eller vanærende behandling eller straf, som personer, der er anholdt eller fængslet, udsættes for af ordensmagten eller fængselspersonalet;
28. bemærker, at både De Forenede Nationers Komité mod Tortur, Europarådets Komité for Forebyggelse af Tortur og adskillige ngo'er i deres beretninger for 1998-1999 stadig anfører tilfælde af umenneskelig og vanærende behandling, som ordensmagten i visse EU-medlemsstater må bære skylden for;
29. anmoder Irland om at ratificere FN-konventionen mod tortur, og Belgien, Irland og Det Forenede Kongerige om at afgive de nødvendige erklæringer i overensstemmelse med konventionens artikel 22, således at de anerkender, at FN's Komité mod Tortur har kompetence til at modtage og behandle individuelle klager;

BEHANDLING AF FLYGTNINGE OG INDVANDRERE

30. er bekymret over de alt for hyppige og uacceptable problemer i forbindelse med asylansøgere situation, herunder vilkårlige foranstaltninger, der forhindrer dem i at få adgang til asylproceduren, og over den næsten systematiske tilbageholdelse af asylansøgere i visse medlemsstater under ofte utilstedelige forhold samt over brutaliteten i forbindelse med tvungne udvisninger, som i visse tilfælde har ført til dødsfald;
31. anmoder medlemsstaterne om nøje at gennemføre Genève-konventionen af 1951 vedrørende flygtninges retsstilling og protokollen hertil af 1967 samt de principper, der er udarbejdet af Eksekutivkomiteen under FN's Flygtningehøjkommissariat;
32. anmoder medlemsstaterne om at anerkende eksistensen af kønsbestemt forfølgelse; minder om, at der i Genève-konventionen om flygtninges retsstilling ikke sondres mellem ofre for forfølgelse, uanset om statslige organer eller andre står bag;
33. beklager, at Det Europæiske Råd i Tampere begrænsede sig til at vedtage en fælles strategi i forbindelse med asylproceduren på europæisk plan i stedet for at fastlægge en ensartet asylprocedure, og afventer derfor Kommissionens forslag om en ensartet asylprocedure og en fælles status for alle, som har fået asyl i Den Europæiske Union;
34. opfordrer medlemsstaterne til, at de ved fastlæggelsen af en fælles asylordning går videre

end til blot at vedtage minimumsharmoniseringsniveauer og i stedet for vedtager høje beskyttelsesstandarder, der kan danne grundlag for fremtidige asylpolitiske foranstaltninger;

35. understreger kraftigt, at medmindre der sker en harmonisering på kort sigt, må følgende væsentlige principper være overholdt i enhver fælles strategi for asylprocedurer i EU:
- enhver asylansøger skal have adgang til asylproceduren,
 - han/hun skal have ret til en retfærdig retsbehandling og til appel med opsættende virkning, undtagen i tilfælde, hvor dette er indlysende ubegrundet,
 - før medlemsstaterne udviser en asylansøger til "et sikkert tredjeland", skal de sikre sig, at han/hun vil blive modtaget og ikke senere udvist;
36. understreger, at det er nødvendigt at give Den Europæiske Flygtningefond, som er oprettet på Europa-Parlamentets initiativ, et retsgrundlag og tilstrækkelige budgetmidler til at kunne sikre en reel fordeling af byrderne mellem EU-medlemsstaterne; opfordrer medlemsstaterne til at sikre en afbalanceret anvendelse af midlerne til modtagelses-, integrations- og tilbagesendelsesforanstaltninger til gavn for flygtninge, asylansøgere og personer, der nyder godt af supplerende beskyttelse og midlertidig beskyttelse;

RETSVÆSENETS MANGLER

37. er foruroliget over medlemsstaternes hyppige krænkelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder på det strafferetlige område, således som det fremhæves af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol; henstiller derfor kraftigt til medlemsstaterne, især Italien, at de træffer alle de nødvendige foranstaltninger for i videst muligt omfang at indskrænke varetægtsfængsling ved at fremskynde undersøgelserne af og domsafsigelsen i sagerne og ved at sikre enhver borger en så hurtig og retfærdig sagsbehandling som muligt; opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til som led i det retlige samarbejde at gøre en indsats for at fastlægge klare europæiske mindstestandarder på dette område;
38. finder, at medlemsstaterne må garantere, at tilbageholdte eller fængslede personer, der mistænkes for at have begået lovovertrædelser uden for deres hjemland, har ret til at forberede deres eget forsvar for en domstol, fremlægge beviser til støtte herfor og indkalde vidner, og at de har ret til få oversætter- og tolkehjælp til at bistå deres forsvar under retsbehandlingen;
39. anmoder medlemsstaterne om at træffe foranstaltninger med hensyn til de civil- og strafferetlige procedurer, organisering og teknisk udstyr af retsmyndighedernes kontorer, uddannelse og tilstrækkelig personale inden for de forskellige retslige sektorer for at begrænse forsinkelserne i retsproceduren til et rimeligt niveau, som fremhævet af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, og således respektere borgernes grundlæggende rettigheder;
40. henstiller til medlemsstaterne, at de garanterer dommernes og domstolenes uafhængighed af den udøvende magt, og at de sørger for, at domstolsudnævnelser af politiske grunde ikke forekommer;

BEKÆMPELSE AF TERRORISME

41. gentager, at terrorisme udgør en krænkelse af menneskerettighederne, og understreger vigtigheden af, at medlemsstaterne samarbejder om bekæmpelse heraf;

42. anmoder Rådet om at udarbejde de lovgivningsforanstaltninger, der er nødvendige for at opnå en maksimal samordning af bekæmpelsen af terrorisme og en effektiv beskyttelse af borgerne; insisterer også på, at Rådet så hurtigt som muligt godkender foranstaltningerne til udbetaling af en passende erstatning til ofre for kriminalitet, navnlig til ofre for terrorisme, i overensstemmelse med retningslinjerne i Kommissionens meddelelse om ofre for kriminalitet i Den Europæiske Union og Parlamentets holdning hertil;

Bekæmpelse af social vold

BØRNS RETTIGHEDER

43. konstaterer, i tiåret for konventionen om barnets rettigheder, at 20% af alle børn i EU ifølge en rapport fra "Save the Children" stadig lider under social udelukkelse; bemærker, at børns rettigheder ikke i tilstrækkeligt omfang tilgodeses i medlemsstaternes lovgivning og i Fællesskabets bestemmelser og handlingsprogrammer;
44. anmoder medlemsstaterne om at gøre konventionens fire generelle principper (hensyn til børns interesser, børns udvikling, ikke-forskelsbehandling samt børns deltagelse i samfundslivet) til drivkraften bag en forbedring af børns rettigheder;
45. anmoder medlemsstaterne om at styrke deres lovgivning med henblik på øget beskyttelse af børn mod seksuelle overgreb, fysisk og psykisk vold og alle former for forskelsbehandling;
46. opfordrer medlemsstaterne til at undlade fængsling af mindreårige lovovertrædere, medmindre det er den sidste udvej;
47. anmoder medlemsstaterne om at give de bestemmelser i deres strafferet, som beskytter børn mod seksuelle overgreb, eksterritorial karakter;
48. anmoder regeringskonferencen om udtrykkeligt at integrere barnets specifikke rettigheder i det fremtidige charter om de grundlæggende rettigheder;
49. mener, at retten til familielivet indebærer en fuldstændig håndhævelse af retten til familiesammenføring;

LIGEBEHANDLING AF MÆND OG KVINDER

50. konstaterer, at kvinder trods mange års indsats på europæisk plan fortsat rammes af de store uligheder mellem mænds og kvinders arbejdsvilkår og især udsættes for indirekte diskriminering; anmoder Kommissionen om omgående at iværksætte en europæisk strategi, der skal fjerne den endnu eksisterende forskelsbehandling, og som skal være i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 141; opfordrer Kommissionen til udtrykkeligt at koncentrere sig om gennemførelsen af de gældende direktiver om ligebehandling og foranstaltninger i tilfælde af manglende overholdelse af ligestillingsprincippet;
51. opfordrer Kommissionen til nøjere at kontrollere medlemsstaternes overholdelse af ligebehandlingsdirektiverne, og om nødvendigt at indlede overtrædelsesprocedurer, jf. EF-traktatens artikel 226;

52. understreger generelt, at ligestilling mellem mænd og kvinder skal finde sted på alle niveauer i henhold til mainstreaming-princippet, som anført i EF-traktatens artikel 3, stk. 2;
53. anmoder medlemsstaterne om at styrke bekæmpelsen af tvungen prostitution og af handel med mennesker med henblik på seksuel udnyttelse;
54. minder medlemsstaterne om, at ligestilling mellem mænd og kvinder forudsætter, at alle uden at blive tvunget, diskrimineret og udsat for vold har fuld kontrol over deres seksuelle og forplantningsmæssige tilstand og rettigheder, og at dette ledsages af den nødvendige adgang til information og hertil knyttede tjenesteydelser;

LIGE RETTIGHEDER FOR HANDICAPPEDE

55. bemærker, at handicappede i forskellig grad stadig er genstand for diskriminering i Den Europæiske Union på mange områder så som beskæftigelse, adgang til varer og tjenesteydelser, adgang til bygninger og generel accept i visse menneskers indstilling;

LIVSSTIL OG SAMLIVSFORMER

56. anmoder medlemsstaterne om at sikre enlige forældre, ugifte par og par af det samme køn de samme rettigheder som traditionelle par og familier, navnlig med hensyn til skatteret, arveordninger og sociale rettigheder;
57. bemærker med tilfredshed, at der i en lang række medlemsstater er ved at ske en retlig anerkendelse af ikke-ægteskabelige samlivsformer uafhængigt af køn; opfordrer de medlemsstater, der ikke allerede har gjort det, til at tilpasse deres lovgivning, således at registrerede partnerskaber mellem personer af samme køn anerkendes og tildeles samme rettigheder og pligter som dem, der gælder for registrerede partnerskaber mellem mænd og kvinder; opfordrer de stater, hvor der endnu ikke eksisterer en retlig anerkendelse, til at ændre deres love således, at ikke-ægteskabelige samlivsformer uafhængigt af køn bliver retligt anerkendt; skønner derfor, at det er nødvendigt, at der skyndsomt gøres en indsats for at opnå gensidig anerkendelse i EU af disse forskellige retligt anerkendte ikke-ægteskabelige samlivsformer og lovformeligt ægteskab mellem personer af samme køn;
58. konstaterer imidlertid, at europæiske borgere fortsat i deres privatliv og erhvervsmæssige liv lider under diskriminering og ulemper på grund af deres seksuelle orientering; anmoder følgelig de berørte medlemsstater og EU-institutioner om omgående at rette op på denne situation;
59. beklager, at visse medlemsstater i deres straffelov stadig har diskriminerende regler om mindstealder for homoseksuelle samt andre former for forskelsbehandling, navnlig inden for hæren, selv om forskellige kompetente menneskerettighedsorganer og Europa-Parlamentet har fordømt disse regler, og gentager sit krav om, at sådanne bestemmelser ophæves;
60. bemærker med tilfredshed, at Det Forenede Kongerige er i færd med at ændre den relevante lovgivning, men bemærker også med stor bekymring, at Østrig fortsat anvender artikel 209 i sin straffelov til at retsforfølge homoseksuelle; opfordrer endnu engang Østrig til at ophæve denne diskriminerende bestemmelse og straks give amnesti til og løslade alle, der er fængslet på baggrund af denne bestemmelse;

61. finder det vigtigt, at der fastsættes etiske normer baseret på respekten for den enkeltes værdighed hvad biologiske og medicinske anvendelser angår;
62. minder om, at hvert enkelt individ i henhold til den europæiske konvention om menneskerettigheder og biomedicin og tillægsprotokollen har ret til sin genetiske identitet, og at kloning af mennesker er og må forblive forbudt; gentager ligeledes sin anmodning om, at der nedsættes en EU-etikkomité for at sikre respekten for den menneskelige værdighed i forbindelse med gentekniske anvendelser;
63. opfordrer medlemsstaterne til at ratificere konventionen og dens tillægsprotokol snarest muligt;
64. mener, at retten til ikke at blive diskrimineret (på sundhedsområdet, i forbindelse med forsikring, beskæftigelse, etc.) på grundlag af sine genetiske arvelige anlæg er af største betydning, og at en persons genetiske data kun bør videregives til tredjemand med den pågældendes forudgående informerede og skriftlige samtykke;

Beskyttelse af de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder

65. kræver, at de sociale og økonomiske rettigheder udtrykkeligt anføres blandt de grundlæggende rettigheder, som anerkendes i det fremtidige charter om de grundlæggende rettigheder, herunder faglige rettigheder og den enkeltes rettigheder i forhold til faglige sammenslutninger; kræver, at kampen mod analfabetisme prioriteres som et vigtigt element i kampen mod udelukkelse; mener, at den må omfatte børn og voksne uden sondring, idet retten til uddannelse er en grundlæggende ret;
66. er foruroliget over de utallige tilfælde af vold på arbejdspladsen rækkende fra chikane og uønsket intimitet til alvorlig fysisk vold;
67. bemærker, at EU i 1999 stadig tæller 15,5 millioner arbejdsløse eller 9% af den aktive befolkning, at ca. 40 millioner lever under fattigdomsgrænsen, og at fattigdom og den deraf følgende udelukkelse er uværdig i et demokratisk og udviklet samfund; anmoder om, at de fattigste befolkningsgrupper indrømmes ret til at hjælpe hinanden og danne foreninger; mener, at personer, som deltager i ulønnet arbejde i en forening, ikke bør straffes økonomisk, som tilfældet er i visse EU-lande, hvor aktivt foreningsarbejde enten kræver tilladelse eller straffes;
68. anmoder følgelig om, at retten til anstændige levevilkår, (dvs. til fyldestgørende social sikring - og dermed beskyttelse mod alvorlig økonomisk fattigdom - bolig, rimelig sundhedspleje og ordentlig uddannelse), udtrykkeligt anføres i charteret om de grundlæggende rettigheder;
69. opfordrer medlemsstaterne til at iværksætte en proaktiv strategi til bekæmpelse af den dybe fattigdom, der især rammer arbejdsløse, kvinder, husvilde og hjemløse samt ulovlige indvandrere, og som er en skamplet på vores samfund; mener, at denne strategi bør være baseret på, at alle reelt har adgang til de grundlæggende rettigheder, og at den bør planlægges, gennemføres og vurderes sammen med de berørte befolkningsgrupper;

Menneskerettighedssituationen i ansøgerlandene

70. minder om, at Det Europæiske Råd på sit møde i København klart fastslog, at "medlemskab kræver, at ansøgerlandet har opnået institutionel stabilitet, som garanterer demokrati, retsstatsforhold, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af mindretal";
71. glæder sig over, at de bestræbelser, ansøgerlandene har gjort på menneskerettighedsområdet i henhold til den sidste beretning fra oktober 1999, som er udarbejdet af Kommissionen, alt i alt kan betragtes som positive; henviser til, at især Slovakiet har forbedret sin menneskerettighedssituation, navnlig situationen for det ungarske mindretal, samt at dødsstraffen er blevet afskaffet i flere andre lande;
72. beklager imidlertid, at det i beretningen konstateres,
- at respekten for menneskerettighederne og mindretallenes rettigheder stadig til trods for visse fremskridt lader meget tilbage at ønske i Tyrkiet,
 - at regeringen i Rumænien endnu ikke har kunnet sikre tilstrækkelig bistand til de over 100.000 forældreløse børn, som er overdraget til pasningsinstitutioner,
 - at der i mange ansøgerlande blandt roma-befolkningen, som fortsat er udsat for social og økonomisk diskriminering, er en arbejdsløshed på op til 80%, og at deres børn isoleres i særlige skoleordninger, eller overlades til sig selv;
73. mener, at der i Kommissionens næste beretning om ansøgerlandenes fremskridt på menneskerettighedsområdet i højere grad og mere systematisk bør fokuseres på:
- kvinders rettigheder, eftersom meget tyder på, at de igangværende reformer uden en passende kompenserende politik ender med at blive til uforholdsmæssig stor ulempe for kvinder,
 - manglende effektiv lovgivning eller politik i mange ansøgerlande til forebyggelse af seksuelt misbrug og den vold, som mange børn udsættes for,
 - de rettigheder, der indrømmes militærnægtere af samvittighedsgrunde i ansøgerlandene;
74. anmoder om, at beskyttelsen af menneskerettighederne og respekten for mindretallene i ansøgerlandene ikke alene konstant overvåges, men hele tiden prioriteres under de igangværende forhandlinger med ansøgerlandene og om nødvendigt gøres til en udtrykkelig forudsætning for, at de økonomiske programmer, der gennemføres til fordel for disse lande, kan fortsættes;
75. bemærker, at Tyrkiet har opnået status som ansøgerland, men understreger, at der ikke kan indledes tiltrædelsesforhandlinger, før Københavnskriterierne om menneskerettigheder er opfyldt;
76. opfordrer ansøgerlandene til at ratificere alle Europarådets konventioner om menneskerettigheder og opfordrer Bulgarien, Cypern, Estland, Ungarn, Litauen og Rumænien til at ophæve alle love i deres straffelovgivning, der medfører diskriminering af lesbiske og homoseksuelle;
77. bekræfter, at Den Europæiske Union vil nægte optagelse af ethvert ansøgerland, hvis lovgivning eller retspraksis ikke sikrer overholdelsen af menneskerettighederne;

III. Midler til at styrke beskyttelsen af menneskerettighederne i EU

1. En europæisk menneskerettighedspolitik

78. understreger på baggrund af ovenstående og de fremskridt, der er nødvendige for at forbedre menneskerettighedssituationen i EU, at selve EU's troværdighed på dette område over for hele det internationale samfund er afhængig af en virkelig respekt for menneskerettighederne og retsprincipperne i Unionen og dens institutioner;
79. håber, at de konkrete foranstaltninger, der er anført i afsnit IV i Wien-erklæringen af 10. december 1998 med henblik på en bedre koordinering af medlemsstaternes menneskerettighedspolitikker, også vil blive gennemført i Unionen;
80. bekræfter sin støtte til udarbejdelsen af et europæisk charter om de grundlæggende rettigheder baseret på medlemsstaternes forfatningsmæssige traditioner og de grundlæggende rettigheder, som er garanteret af den europæiske konvention af 1950 og senere konventioner og af retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og forskellige andre kilder;
81. finder, at det er absolut nødvendigt, at det fremtidige charter om de grundlæggende rettigheder bliver juridisk bindende og obligatorisk, hvis det skal kunne gennemføres effektivt; mener, at dette charter vil opfylde sin målsætning, hvis der fastsættes et niveau for beskyttelse af borgernes rettigheder, som er højere end det, der er fastsat i FN's verdenserklæring om menneskerettigheder og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;
82. mener, under henvisning til Amsterdam-traktatens nye retlige ramme, udsigten til vedtagelse af et europæisk charter om de grundlæggende rettigheder og virkeliggørelsen af et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, at menneskerettighedsstrategien i EU ikke længere må være begrænset til konstateringer og lejlighedsvis sanktioner, men at der skal føres en egentlig europæisk menneskerettighedspolitik, som gælder for samtlige EU-medlemsstater;
83. noterer sig i den forbindelse med tilfredshed Kommissionens forslag til retsakt om ikke-diskrimination på grundlag af EF-traktatens artikel 13 med henblik på bekæmpelse af forskellige former for forskelsbehandling i dagliglivet samt på arbejdspladsen, herunder også dens forslag til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af race eller etnisk oprindelse;
84. anmoder om, at der oprettes en uafhængig europæisk kontrolinstans, der skal have ansvaret for at beskytte behandlingen af personoplysninger og retten til privatliv, jf. EF-traktatens artikel 286;
85. finder følgende, at det er absolut nødvendigt, at Kommissionen råder over de budgetmidler, der er nødvendige for at virkeliggøre et europæisk område for frihed, sikkerhed og retfærdighed i løbet af de næste fem år;
86. understreger, at det er vigtigt at inddrage ngo'erne i beskyttelsen af menneskerettighederne, hvilket forudsætter tilstrækkelige bevillinger og et velfungerende samarbejde med Kommissionen, og for ansøgerlandenes vedkommende med Europarådet, FN og OSCE;

2. *Reelle muligheder for at gå til domstolene i menneskeretsspørgsmål*

87. understreger behovet for at skabe et klart hierarki af juridiske regler og en klar definition og afgrænsning af de beføjelser, der er overdraget De Europæiske Fællesskabers Domstol,

Menneskerettighedsdomstolen og de nationale domstole, for at undgå, at der anvendes forskellige juridiske standarder;

88. opfordrer medlemsstaterne til at lade EU få status af juridisk person, således at det kan tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention;
89. understreger ligeledes, at det er yderst vigtigt at styrke det retlige samarbejde, og opfordrer medlemsstaterne til at vedtage de nødvendige bestemmelser med henblik på at lægge de tidligere konventioner om retligt samarbejde ind under Fællesskabet, navnlig hvad angår anmeldelse og anerkendelse af retlige og udenretlige handlinger, for således at sikre, at de europæiske borgere kan sætte deres lid til et godt fungerende retsvæsen i Unionen;
90. opfordrer de medlemsstater, der ikke fuldt ud deltager heri, til at gøre det, således at deres borgere får de samme rettigheder;
91. understreger den væsentlige indsats, som Udvalget for Andragender har gjort for borgernes rettigheder igennem mange år, og dets bidrag til, at fællesskabsretten er blevet gennemført i medlemsstaterne; opfordrer Rådet til uden forbehold at bistå og deltage i alle de af udvalgets møder, hvor andragender fra borgerne behandles, især hvis der er tale om medlemsstaters alvorlige overtrædelser af fællesskabsretten.
92. finder, at der bør ske en præcisering af den rolle, den årlige beretning fra Rådet om menneskerettighederne har, og at den bør indeholde en europæisk analyse af udviklingen af menneskerettighederne, herunder mindretals rettigheder, i de forskellige medlemsstater og en fastlæggelse af strategier, som gør det muligt på en sammenhængende måde at skabe fremskridt i de nationale og europæiske politikker;
93. opfordrer medlemsstaterne til hurtigt at ratificere konventionen om oprettelse af en international straffedomstol, og til at iværksætte alle nødvendige bestemmelser for at personer, som har begået forbrydelser mod menneskeheden for fremtiden ikke kan nyde godt af nogen form for straffrihed på EU's område;
94. finder, at Den Europæiske Union bør overveje at oprette et uafhængigt europæisk menneskerettighedskontor, som det blev foreslået på Det Europæiske Råds møde i Köln; anmoder imidlertid Kommissionen om at undersøge, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at oprette et sådant kontor eller at udvide kompetencen for det nuværende Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad;
95. foreslår, at et sådant kontor får til opgave systematisk at overvåge menneskerettighedssituationen i Unionen samt at vurdere integreringen af hensynet til menneskerettighederne på alle områder af EU's politik;

3. Uddannelse og information

96. understreger, at uddannelse spiller en afgørende rolle for fremme af tolerance, og opfordrer medlemsstaterne og Den Europæiske Union til at fremme projekter, som har til formål at forbedre uddannelse i medborgerskab;
97. glæder sig over ngo'ernes vigtige bidrag til at fremme tolerance og den internationale forståelse gennem aktiviteter på tværs af kulturerne, udvekslingsprogrammer m.m.;

98. fremhæver over for medlemsstaterne, at det er nødvendigt at styrke uddannelsen af ordensmagten og af fængselspersonalet i respekt for menneskerettighederne og konfliktstyring, og foreslår, at dette vigtige aspekt af uddannelsen skal overdrages til det fremtidige europæiske politiakademi, som det blev besluttet at oprette på Det Europæiske Råd i Tampere;

4. *Den bredere kontekst*

99. understreger, at forbedring af menneskerettighedssituationen, sikring af mindretallenes rettigheder, fjernelse af forskelsbehandling og bekæmpelse af vold, udstødelse og fattigdom bør betragtes inden for rammerne af de europæiske mål om økonomisk og social samhørighed og fremme af en bæredygtig vækst, jf. EF-traktatens artikel 2;
100. understreger, at de eksisterende ekstremistiske partier og sammenslutninger og de ideologier, som disse slår til lyd for, er til fare for respekten for menneskerettighederne, bekæmpelsen af racisme og fremmedhad og for demokratiet i al almindelighed; opfordrer EU's institutioner til at udvise den allerstørste agtpågivenhed;
101. foreslår, at Parlamentets næste betænkning skal være baseret på kriterier, der er ubestridelige og objektivt kontrollable, som f.eks. den nøjagtige situation og vilkårene for håndhævelsen af de borgerlige rettigheder, der er anerkendt i hvert enkelt lands lovgivning, manglende overholdelse af disse rettigheder i henhold til domme, afsagt af de enkelte landes domstole, og oversigt over domme fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg, der er gået de enkelte medlemsstater imod; henviser til, at denne betænkning også bør baseres på det arbejde, der udføres af de FN-organer, der overvåger de internationale menneskerettighedskonventioner;
- o
o o
102. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet og regeringerne og parlamenterne i medlemsstaterne og ansøgerlandene.

